

12. Ломака, Є. Дослідження існуючих систем оподаткування в країнах з розвинутою економікою. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Міжнародні відносини, економіка, країнознавство, туризм. 2019. № 9. С. 115-120. DOI: 10.26565/2310B9513B2019B9B14

УДК 657.631:657.62

СУЧАСНИЙ СТАН АУДИТУ В УКРАЇНІ

Подубинська О. Р.

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
м. Івано-Франківськ, Україна*

Аудит як суспільний інститут розвивається динамічними темпами, адже має враховувати економічну реальність та тенденції розвитку господарської діяльності. Аудит завжди знаходився на перетині інтересів різних учасників соціально-економічних відносин. Саме на аудит покладається основна функція врегулювання інформаційного конфлікту та забезпечення подолання інформаційної асиметрії між заінтересованими сторонами в господарській діяльності підприємства. Важливе значення в формуванні нового напрямку розвитку аудиту, а саме аудиту якості є потреба в оцінці сучасного стану. Це дозволить в повній мірі виявити основоположні тенденції в його організації та методиці.

Щороку суб'єкти аудиторської діяльності зобов'язані подавати звіт за результатами своєї діяльності за відповідний звітний період. Зокрема, згідно інформації, наведеної на офіційному веб-сайті Аудиторської палати України [1], саме: «відповідно до Положення про порядок подання суб'єктами аудиторської діяльності до Аудиторської палати України Звіту про надані послуги та Інформаційної довідки про надані послуги за 2018 рік, затвердженого рішенням Ради АПУ від 13.12.2018 р. № 5/1, суб'єкти аудиторської діяльності подають Звіт та Інформаційну довідку не пізніше 25 лютого року, наступного за звітним». В свою чергу, Аудиторська палата України, на основі даних, поданих суб'єктами аудиторської діяльності, формує Звіт про стан аудиторської діяльності в Україні за відповідний період.

Характеристику аудиторського ринку у контексті кількості суб'єктів аудиторської діяльності та загального обсягу наданих послуг за період 2014 – 2018 років наведено у табл. 1.

Дані, зазначені у табл.1, що дозволяють оцінити аудиторський ринок за період 2014-2018 рр. з позицій динаміки кількості суб'єктів аудиторської діяльності та загального обсягу наданих послуг, свідчать про тенденцію зменшення суб'єктів аудиторської діяльності та позитивну тенденцію зростання загального обсягу послуг [2, 3], наданих даними суб'єктами аудиторської діяльності за досліджуваний період.

Аудиторський ринок за період 2014-2018 рр.: динаміка кількості суб'єктів аудиторської діяльності та загального обсягу наданих послуг*

Рік	Суб'єкти аудиторської діяльності в Україні				
	Загальна кількість	Динаміка у показниках			
		абсолютних		відносних	
		ПП	БП	ПП	БП
1	2	3	4	5	6
2014	1272	Х	Х	Х	Х
2015	1071	-201	-201	-15,80	15,80
2016	1002	-69	-270	-6,44	21,23
2017	944	-58	-328	-5,79	25,79
2018	889	-55	-383	-5,83	30,11
Надані послуги в Україні					
Рік	Загальний обсяг (тис.грн.)	Динаміка у показниках			
		абсолютних		відносних	
		ПП	БП	ПП	БП
	2014	1291811,80	Х	Х	Х
2015	1761202,60	469390,80	469390,80	36,34	36,34
2016	1973102,30	211899,70	681290,50	12,03	52,74
2017	2126868,70	153766,40	835056,90	7,79	64,64
2018	2438100,10	311231,40	1146288,30	14,63	88,73

* складено та розраховано на основі даних Звіту аудиторської палати України [1, 4] за 2018 рік.

Примітка: ПП- у розрахунку до показників попереднього періоду (року); БП - у розрахунку до показників базового періоду (року)

Зокрема, з позицій загальної кількості суб'єктів аудиторської діяльності, за період 2014-2018 рр. кількість суб'єктів аудиторської діяльності зменшилася на 383 одиниці, тобто у відсотковому співвідношенні зменшення на 30,11 %. Найбільше скорочення зафіксовано у 2015 році порівняно із 2014 роком, а саме на 201 суб'єкт аудиторської діяльності або на 15,8 %, наступні зменшення кількості суб'єктів аудиторської діяльності прослідковувалися на рівні 6,44 % (у 2016 році порівняно із 2015 роком); 5,79 % (у 2017 році порівняно із 2016 роком) та на 5,83 % у 2018 році у порівнянні до 2017 року.

Це свідчить про концентрацію надання послуг окремими суб'єктами аудиторської діяльності, невідповідністю деяких суб'єктів аудиторської діяльності та зупинення їх функціонування, зважаючи на дані щодо динаміки кількості суб'єктів аудиторської діяльності за досліджуваний період.

Список використаних джерел:

1. Звітність. Офіційний веб-ресурс Аудиторської палати України. 2018. URL: <https://www.apu.com.ua/2018/09/29/%D0%B7%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%8C/> (дата звернення: 20.12.2019)

2. Tarasova, T., Usatenko, O., Makurin, A., Ivanenko, V & Cherchata, A. (2020). Accounting and features of mathematical modeling of the system to forecast cryptocurrency exchange rate. *Accounting*, 6(3), 357-364.
3. Andrusiv, U., Kinash, I., Cherchata, A., Polyanska, A., Dzoba, O., Tarasova, T & Lysak, H. (2020). Experience and prospects of innovation development venture capital financing. *Management Science Letters*, 10(4), 781-788. doi: [10.5267/j.msl.2019.10.019](https://doi.org/10.5267/j.msl.2019.10.019)
4. Тарасова Т.О. Теоретико-методологічні засади розвитку трансляційних можливостей контролінгу у забезпеченні сталого розвитку підприємства. *Проблеми економіки*, 2016. № 3. С. 219-222.

УДК 657.221

ОСОБЛИВОСТІ ВІДОБРАЖЕННЯ ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ В ОБЛІКОВІЙ ПОЛІТИЦІ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Сирцева С. В., Шевченко А.І.

Миколаївський національний аграрний університет

e-mail: sirceva@mnaui.edu.ua

Облікова політика підприємства повинна містити положення про регулювання методики обліку тих об'єктів, які виникають відповідно до норм міжнародних стандартів фінансової звітності.

Згідно з МСБО 32 «Фінансові інструменти подання» фінансовий інструмент – це контракт, що створює фінансовий актив в однієї сторони та фінансове зобов'язання чи інструмент власного капіталу в іншій сторони [1].

Загалом усе різноманіття фінансових інструментів: акції, облігації, інвестиції в державні цінні папери, опціони, ф'ючерси, овердрафти в банку тощо — може бути поділено на три великі групи: фінансові активи, фінансові зобов'язання, інструменти власного капіталу.

У частині фінансового активу це можуть бути кошти, фінансові інвестиції (тобто пайовий інструмент іншого підприємства), а також дебіторська заборгованість. Згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» [2] первісна оцінка фінансового активу не має альтернатив, якщо він придбаний або випущений. У цьому випадку використовується модель оцінки «справедлива вартість (МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості») плюс затрати за правочином» [3].

Для кожної групи фінансових активів до облікової політики необхідно включити такі положення, представлені в таблиці 1.

До фінансових зобов'язань відносяться: зобов'язання передати кошти або інший фінансовий актив, які підлягають передачі іншому підприємству; зобов'язання обмінятися фінансовими інструментами на потенційно не вигідних підприємству умовах.